

γνώμας αὐτοῦ δημοσίᾳ καὶ ἐγγράφως καὶ προφορικῶς ὑποστηρίζων τὰς ἰδέας του. Ὡς δημοσίως λειτουργός, ὡς εἰσαγγελεύς, ὡς βουλευτῆς ἐπεδείξατο σπανίαν εὐλι- κρίνειαν καὶ παρρησίαν, κατὰ πάντα πρότυπον πανθομολογουμένης ἀκεραιότητος. Ἐν ἄλλῳ τόπῳ ὁ Ρ. Χολδᾶς, ὃν διέκρινε καὶ εὐφυΐα καὶ δύναμις λόγου, ἀναμ- φιβόλως θὰ ἀπήλαυε μείζονος ἐκτιμῆσεως, ἐνταῦθα ὅμως αἱ μικραὶ αὐτοῦ καὶ ὄλων ἄκαιροι παρεκτροπαὶ συνετέλεσαν, ὅπως λησμονηθῶσι τελειῶς ἅπαντες οἱ εὐγενεῖς αὐτοῦ ἀγῶνες, αἱ ἀρεταὶ τοῦ σπανίου χαρακτῆρός του, πολλάκις γενομένου προ- ξένου ὑφίστων ὠφελειῶν, ὧν ὁ πολὺκλαυστος ἀνὴρ ἐγένετο πάροχος ἐν ὧραις κρισίμοις, ὡς ἀντίπαλος ἀναγκαίου ἐν αὐταῖς ὑφίστου ἐνθουσιασμοῦ, ὡς καὶ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας του, ὡς δικηγόρου, ἐκ τῶν μᾶλλον εὐγλώττων, ὡς εἰσαγγελεύς ἐννομητάτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ

ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΓΕΡΑΚΗ

*Ἀγαθοσύνη ἀγγελικῇ, μελέτη κ' εὐφυΐα
καὶ σπάνιαις ἄλλαις ἀρεταῖς . . . ὑπῆρξαν εἰρωνεῖα!
'Ἐπόρευε', ἐμαρτύρησε 'ς τὸ θλιβερὸν κρεβάτι
καὶ τῆς ζωῆς ἐγγώρισε μὲ πικρὰ τὴν ἀπάτη.
'Ἀλλὰ πικρότερα πολὺ τοῦ 'πόρευσε ν' ἀφήση
μιὰν ὑπαρξίαν τρισάκριβη 'ς τὴν γῆν καὶ λαχταρήση,
καὶ τὸ φιλή της ἔλαβε γιὰ δρόσο τῆς ψυχῆς του,
ἄχ! τὸ πικρὸν, τὸ ὕστερον φιλή . . . τῆς ἀδελφῆς του.*

8]11]90.

Γ. ΜΑΡΤΙΝΕΛΗΣ

ΠΑΡΤΑ 'ΠΙΣΩ

Πάρτα 'πίσω, πάρτα 'πίσω
μαραμμέν' ἀπ' τὰ φιλιὰ,
δάκρυ πειρὰ νὰ τὰ ποτίσω
δὲν μ' ἀπόμεινε σταλιά.

Γι' αὐτὸ πέφτουν μαραμμένα
χωρὶς μύρο καὶ δροσιά·
θαρρεῖς κλαίουμε μ' ἐμένα
γιὰ τ' αὐτὴν τὴν χωρισιά.

Τόσο χρόνο 'ς τὴν καρδιά μου
λατρευμένα τὰ κρατῶ . . .

Ἐστείρεψαν τὰ δάκρυά μου,
Πάρτα 'πίσω, δὲν βασιτῶ.

Ἐσφυλλίζου ἕνα, ἕνα,
'ς τὴν ψυχρή μου ἀγκαλιά . . .
Ἄχ... λουλούδια λατρευμένα,
μαραμμέν' ἀπ' τὰ φιλιὰ.

Πάρτα 'πίσω καὶ πεθαίνω,
μ' εἶν' ἡ θέα τους πικρή,
Μ' αὐτὰ θέλω νὰ πλεγμένο
τὸ στεφάνι μου νεκρῆ.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΟΥ